

CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-305/2026 din 08 octombrie 2026
cu privire la examinarea contestației formulate de Veaceslav Timofti împotriva
Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-75/2026 din 27.05.2026, emisă în
privința procurorilor Ivan Rapeșco, Ruslan Cazacu și Maria Sîrbu

Președintele ședinței: Dumitru Obadă

Membrii Consiliului prezenți: Mariana Cherpec, Aliona Nesterov, Eduard Panea, Elena Roșior, Svetlana Balmuș, Andrei Cebotari, Mihail Sorbala, Sergiu Caraman

Membrul-raportor: Svetlana Balmuș

Examinând în ședință publică, în procedură scrisă, contestația formulată de **Veaceslav Timofti** împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-75/2026 din 27.05.2026, emisă în privința procurorilor Ivan Rapeșco, Ruslan Cazacu și Maria Sîrbu, audiind informația prezentată de doamna Svetlana Balmuș, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

I. Circumstanțele și parcursul procedural

Circumstanțele reflectate în sesizarea din 17.12.2025

1. La 17.12.2025, Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor a înregistrat sesizarea lui Veaceslav Timofti privind faptele imputate procurorului-șef interimar al Procuraturii Criuleni, Ruslan Cazacu, și procurorilor Ivan Rapeșco și Maria Sîrbu. Autorul a solicitat verificarea disciplinară a modului de gestionare și soluționare a cauzei penale nr. xxxxxxxxxxxx, referitoare la neexecutarea hotărârilor judecătorești pronunțate în beneficiul său împotriva lui Xxxxx Xxxxxx. La 22.12.2025, sesizarea a fost înregistrată la Inspekția procurorilor cu nr. 271s/25 și repartizată, prin dispoziția nr. 258, inspectorului-șef Mircea Roșioru.

2. Autorul a arătat că demersul executorului judecătoresc Xxxx Xxxx a fost înregistrat la Inspectoratul de Poliție Criuleni la 24.12.2020 și privea neexecutarea a două documente executorii. În sesizare sunt menționate Hotărârea Judecătoriei Criuleni nr. 2-73/18 din 19.04.2018, privind încasarea sumei de Xxx euro și Xxx lei, și Hotărârea nr. 2-1079/18 din 01.07.2019, privind încasarea sumei de Xxx euro și Xxx lei. Autorul a invocat pornirea cauzelor penale la 29.04.2021 și, respectiv, la 04.01.2023, în baza art. 320 alin. (1) din Codul penal, urmată de conexarea lor la 06.01.2023, sub nr. xxxxxxxxxxxx.

3. Veaceslav Timofti a criticat încetarea urmăririi penale pentru intervenirea prescripției, dispusă de Ivan Rapeșco la 31.05.2023 și menținută de Ruslan Cazacu la 21.07.2023. A invocat anularea acestor ordonanțe prin încheierea Judecătoriei Criuleni din 09.02.2024, precum și adoptarea unei noi soluții de scoatere de sub urmărire penală și clasare la 01.06.2024, menținută prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 29.04.2025. Autorul a susținut că schimbarea temeiului de finalizare nu a fost însoțită de clarificarea efectivă a tuturor împrejurărilor reclamate.

4. În esență, autorul a reclamat neinvestigarea distinctă a neexecutării Hotărârii nr. 2-73/18, aprecierea unor plăți parțiale drept dovadă suficientă a lipsei intenției debitorului și neverificarea veniturilor acestuia din străinătate. A invocat caracterul

neregulat al achitărilor, conduita de eschivare a debitorului și măsurile întreprinse de executorul judecătoresc.

5. În sprijinul sesizării a indicat încheierea Judecătoriei Criuleni din 20.06.2025 și decizia Curții de Apel Centru din 12.12.2025, apreciind că deficiențele investigației i-au lezat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. În virtutea prevederilor art. 45 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă, conform competenței, Inspecției procurorilor pentru examinare.

Constatările Inspecției procurorilor

7. În urma verificării efectuate, prin decizia din 09.01.2026, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor din cadrul Procuraturii Criuleni, Ivan Rapeșco și Maria Sîrbu, precum și a procurorului-șef interimar al Procuraturii Criuleni, Ruslan Cazacu, pe motivul lipsei temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

8. În cadrul verificării, Inspecția procurorilor a examinat respectarea condițiilor de formă și de conținut ale sesizării, precum și incidența termenului de prescripție în raport cu faptele imputate, rezultate din activitatea procesuală a procurorilor. Verificarea a vizat eventuala îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, în sensul art. 38 lit. a) raportat la art. 6 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. În acest scop, au fost solicitate explicațiile celor trei procurori și examinate actele procesuale, precum și hotărârile judecătorești prezentate.

9. În explicațiile sale, procurorul Ruslan Cazacu a menționat că a preluat conducerea urmăririi penale în anul 2021 și a identificat o neconcordanță între titlul executoriu indicat în ordonanța de pornire a urmăririi penale și hotărârea judecătorească a cărei neexecutare determinase sancționarea contravențională a debitorului. Acesta a invocat indicațiile scrise din 05.12.2022, pornirea unei a doua cauze penale, conexarea cauzelor și formularea învinuirii. La rândul său, procurorul Ivan Rapeșco a susținut că soluția adoptată la 01.06.2024 s-a întemeiat pe declarațiile executorului judecătoresc, înscrisurile privind achitățile efectuate și jurisprudența constituțională referitoare la posibilitatea reală de executare a obligației și la necesitatea acordării unui nou termen după aplicarea sancțiunii contravenționale.

10. Procurorul Maria Sîrbu a explicat că nu a adoptat soluțiile de finalizare a urmăririi penale, intervenția sa limitându-se la declararea recursului împotriva încheierii din 20.06.2025, în perioada concediului procurorului Ivan Rapeșco. Aceasta a arătat că a studiat dosarul și a considerat relevante datele privind executarea parțială a obligației, precum și lipsa unor probe certe care să confirme posibilitatea financiară a debitorului de a executa integral hotărârea judecătorească. Inspecția procurorilor a reținut că Maria Sîrbu făcea parte din grupul constituit pentru conducerea urmăririi penale, iar exercitarea recursului se încadra în competențele sale procesuale.

11. În aprecierea Inspecției procurorilor, ordonanțele adoptate de procurorul Ivan Rapeșco cuprindeau argumente întemeiate pe probele administrate, normele legale aplicabile și jurisprudența constituțională, fiind supuse verificării ierarhice de către procurorul Ruslan Cazacu. Totodată, Inspecția a apreciat că anulările dispuse de instanțele judecătorești reflectau, în principal, dezacordul acestora cu caracterul complet al investigațiilor și cu modul de apreciere a achităților efectuate de debitor, fără ca aceste împrejurări să constituie, prin ele însele, dovada relei-credințe a procurorilor.

12. Cu referire la episodul aferent Hotărârii nr. 2-73/18, Inspecția procurorilor a acceptat explicația potrivit căreia, la pornirea urmăririi penale, la 29.04.2021, nu exista încă o sancționare contravențională pentru neexecutarea acestui titlu executoriu, hotărârea relevantă fiind pronunțată ulterior, la 07.06.2023. În opinia Inspecției, această particularitate, coroborată cu exigențele jurisprudenței constituționale, explica dificultatea delimitării faptelor susceptibile de a constitui obiectul acuzației penale. De asemenea, s-a reținut că urmărirea penală fusese reluată, iar persoana vătămată avea posibilitatea de a formula cereri și de a prezenta probe în cadrul acesteia.

13. În concluzie, Inspecția procurorilor a constatat că verificările efectuate nu au relevat acțiuni procesuale contrare regulilor de investigare sau adoptarea unor soluții arbitrare ori cu rea-credință și, în consecință, a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința fiecăruia dintre cei trei procurori, din lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

14. Nefiind de acord cu soluția Inspecției procurorilor, Veaceslav Timofti a contestat decizia din 09.01.2026, invocând nerespectarea hotărârilor judecătorești, stagnarea urmăririi penale și existența abaterii disciplinare prevăzute la art. 38 lit. e¹) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. În acest context, contestatarul a solicitat anularea deciziei și continuarea procedurii disciplinare.

Constatările Colegiului de disciplină și etică

15. Prin Hotărârea nr. 3-75/2026 din 27.05.2026, Colegiul de disciplină și etică a respins ca neîntemeiată contestația lui Veaceslav Timofti și a menținut decizia Inspecției procurorilor din 09.01.2026 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor Ivan Rapeșco, Ruslan Cazacu și Maria Sîrbu.

16. În motivarea soluției, Colegiul a reținut că anularea ordonanțelor și necesitatea completării urmăririi penale nu echivalează automat cu săvârșirea unei abateri disciplinare. A susținut argumentul Inspecției potrivit căruia procurorii își fundamentaseră soluțiile pe materialele dosarului și pe interpretarea cadrului normativ, fără a fi demonstrate arbitrariul ori conduita de rea-credință. Colegiul a apreciat că respectivele constatări judiciare priveau insuficiența investigației și nu stabileau, prin ele însele, vinovăția disciplinară.

17. Colegiul a invocat principiul independenței decizionale a procurorului și exigența intenției ori a neglijenței grave, prevăzută de art. 36 alin. (2) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. A făcut referire la standardele europene privind delimitarea erorii judiciare de abaterea disciplinară și a considerat că mecanismele controlului ierarhic și judecătoresc permit remedierea deficiențelor, fără ca fiecare soluție infirmată să atragă sancționarea autorului ei.

18. În privința procurorului Maria Sîrbu, Colegiul a individualizat intervenția imputată ca fiind declararea recursului împotriva încheierii judecătorului de instrucție. A considerat că exercitarea unei căi de atac, chiar respinse, nu constituie, în condițiile stabilite, abatere disciplinară. Referitor la durata anchetei și la solicitarea schimbării procurorilor, Colegiul a invocat delimitarea atribuțiilor sale de cele ale organelor competente să soluționeze cererile procesuale penale.

19. În concluzie, Colegiul a apreciat că materialele nu confirmau întrunirea elementelor unei abateri disciplinare imputabile procurorilor Ivan Rapeșco, Ruslan Cazacu sau Mariei Sîrbu. A subliniat necesitatea unei legături probate între conduita individuală, vinovăție și consecințele invocate și a respins contestația, menținând soluția de încetare a procedurii disciplinare dispusă de Inspecție.

20. Subsecvent, Colegiul a apreciat că materialele acumulate de Inspekția procurorilor și explicațiile procurorilor Ivan Rapeșco, Ruslan Cazacu și Maria Sîrbu nu relevă temeiuri pentru angajarea răspunderii disciplinare. În privința procurorilor Ivan Rapeșco și Ruslan Cazacu, Colegiul a reținut că anularea ordonanțelor în cadrul controlului judiciar a fost determinată de aprecierea caracterului incomplet al investigației și nu demonstrează, prin ea însăși, săvârșirea unei abateri disciplinare. Colegiul a preluat aprecierea Inspekției potrivit căreia soluțiile procurorilor au fost motivate prin raportare la probele administrate și la cadrul normativ aplicabil, fără a fi identificate manifestări de rea-voință sau arbitrar. În ceea ce o privește pe procurorul Maria Sîrbu, Colegiul a considerat că formularea recursului împotriva încheierii Judecătorei Criuleni din 20.06.2025 constituie exercitarea unei prerogative procesuale, iar respingerea acestuia nu reprezintă, în sine, un temei de răspundere disciplinară.

Circumstanțele și motivele expuse în contestație

21. La data de 15.06.2026, în corespondența instituțională a Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația depusă de Veaceslav Timofti împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-75/2026 din 27.05.2026, solicitând casarea hotărârii, sancționarea disciplinară a procurorilor Ruslan Cazacu, Ivan Rapeșco și Maria Sîrbu și sesizarea organelor ierarhic superioare pentru verificarea conduitei profesionale a acestora.

22. În susținerea poziției sale, contestatorul susține că hotărârea Colegiului minimizează constatările instanțelor din 09.02.2024, 20.06.2025 și 12.12.2025, care au evidențiat neinvestigarea unui episod, insuficiența cercetărilor și nemotivarea actelor procurorilor. Consideră că repetarea soluțiilor de finalizare și durata procedurii depășesc o simplă divergență de interpretare. În opinia sa, invocarea independenței decizionale nu poate justifica neglijența gravă ori favorizarea debitorului, iar viciile inițiale ale dosarului trebuiau remediate de procurorii care l-au preluat.

23. Veaceslav Timofti susține că a prezentat încheierea Judecătorei Criuleni din 03.06.2026 privind accelerarea urmăririi penale. Prin completarea datată 07.09.2026, a invocat continuarea întârzierilor, pretinsa neexecutare a termenului de 60 de zile stabilit de instanță și răspunsul procurorului-șef interimar Ruslan Cazacu nr. 2039 din 18.08.2026. A susținut că solicitările de informații adresate autorităților române sunt dilatorii, întrucât un executor judecătoresc din România comunicase, la 24.11.2022, lipsa bunurilor și veniturilor urmăribile identificate pe teritoriul acestui stat.

24. Contestatorul a mai invocat existența unui litigiu împotriva Ministerului Justiției, întemeiat pe Legea nr. 87/2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. A anexat informații despre dosarul aflat pe rolul Curții de Apel Centru și sesizări colective în care este reclamată protejarea debitorului. În ansamblu, a solicitat ca noile înscrisuri să fie apreciate împreună cu istoricul investigației, ca dovezi ale caracterului repetat al deficiențelor.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

25. Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr. 1-420/2025 din 11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspekției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute

de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspekția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

26. Respectiv, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

27. *Contestatarul Veaceslav Timofti* nu a prezentat Consiliului probe noi.

28. *Procurorul Ivan Rapeșco*, prin referința prezentată Consiliului, a prezentat parcursul urmăririi penale privind neexecutarea de către Xxxxx Xxxxxx a două hotărâri judecătorești, inclusiv soluțiile adoptate și anularea acestora în urma controlului judecătoresc. A menționat că, după respingerea recursului declarat de procurorul Maria Sîrbu împotriva încheierii din 20.06.2025, cauza a fost prezentată repetat cu propunerea de clasare. A precizat că, la 19.03.2026, a respins această propunere și a restituit cauza organului de urmărire penală, cu indicații privind verificarea veniturilor și bunurilor debitorului din străinătate, a sumelor declarate la traversarea frontierei și a obligațiilor aflate în executare. Deși a afirmat că acțiunile indicate au fost executate în termen, a precizat că datele necesare despre veniturile și cheltuielile debitorului din străinătate nu au fost obținute. În acest sens, a invocat răspunsul Direcției cooperare polițienească internațională din 24.09.2026 privind necesitatea unei comisii rogatorii pentru obținerea informațiilor din Xxxxxx și a arătat că sunt în curs de redactare cereri de comisie rogatorie către autoritățile din Xxxxx și Xxxxx. A menționat că urmărirea penală continuă pentru stabilirea completă a circumstanțelor cauzei.

29. *Procurorul Maria Sîrbu*, prin referința prezentată Consiliului, a menținut integral explicațiile oferite Colegiului și a solicitat examinarea contestației în lipsa sa. A precizat că dosarul penal se afla în gestiunea procurorului Ivan Rapeșco, iar intervenția sa, în perioada concediului acestuia, a constat în studierea materialelor și declararea recursului împotriva încheierii judecătorului de instrucție Romina Țurcanu, pe care o considera ilegală și neîntemeiată. A susținut că exercitarea acestei căi de atac s-a întemeiat pe propria apreciere a materialelor cauzei și pe prevederile legale. În consecință, a solicitat respingerea ca neîntemeiate a afirmațiilor potrivit cărora contestarea încheierii ar reprezenta un „refuz sistematic”, iar procurorii ar fi acționat concertat pentru a-l exonera de răspundere pe Xxxxx Xxxxxx, apreciindu-le drept opinii subiective, lipsite de suport probatoriu.

30. *Procurorul Ruslan Cazacu* nu a prezentat vreo referință.

31. *Inspectorul-șef din cadrul Inspekției procurorilor, Mircea Roșioru*, a prezentat o referință, în care a solicitat respingerea contestației și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-75/2026 din 27.05.2026. Pe fond, a susținut că procurorii au manifestat un rol activ în conducerea urmăririi penale, prin formularea indicațiilor scrise, respingerea unor propuneri de clasare și restituirea cauzei pentru completarea investigațiilor. A arătat că stabilirea veniturilor și bunurilor debitorului din străinătate, precum și a caracterului intenționat al neexecutării hotărârilor judecătorești necesită verificări suplimentare, iar argumentele contestatorului nu demonstrează reaua-credință sau intenția procurorilor de a favoriza persoana investigată. Referitor la încheierea judecătorului de instrucție din 03.06.2026, a apreciat că aceasta nu poate constitui obiectul examinării în prezenta procedură de contestare, fiind ulterioară

actelor contestate, iar acuzațiile întemeiate pe constatările sale nu au fost verificate anterior și comunicate procurorilor pentru formularea apărării. A precizat că petiționarul poate depune o nouă sesizare și a solicitat examinarea contestației în ședință închisă, întrucât urmărirea penală este în desfășurare.

32. În cadrul examinării au fost prezentate următoarele materiale relevante: sesizarea lui Veaceslav Timofti, înregistrată la Consiliul Superior al Procurorilor la 17.12.2025, explicațiile procurorilor Ruslan Cazacu și Ivan Rapeșco din 02.01.2026 și explicația procurorului Maria Sîrbu din 27.12.2025, împreună cu actele anexate, decizia Inspecției procurorilor din 09.01.2026, contestația lui Veaceslav Timofti împotriva acestei decizii, înregistrată la 27.01.2026, precum și cererea din 18.05.2026 privind examinarea contestației în lipsa sa și argumentele suplimentare formulate prin aceasta, referința procurorului Maria Sîrbu, transmisă Colegiului la 19.05.2026 și înregistrată la 20.05.2026, Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-75/2026 din 27.05.2026, contestația lui Veaceslav Timofti din 15.06.2026 adresată Consiliului Superior al Procurorilor, completarea acesteia și înscrisurile suplimentare prezentate în susținerea criticilor privind desfășurarea urmăririi penale.

III. Aprecierea Consiliului Superior al Procurorilor

33. Competența Consiliului de a examina contestația împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică rezultă din art. 70 alin. (1) lit. f) și art. 86 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. În urma examinării contestației, Consiliul poate menține hotărârea contestată sau o poate casa și adopta o nouă hotărâre prin care soluționează cauza.

34. Contestația este formulată de titularul dreptului de contestare, este semnată și a fost depusă în interiorul termenului de 15 zile lucrătoare prevăzut de art. 85 alin.(3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură. Prin urmare, Consiliul constată că sunt întrunite condițiile pentru examinarea contestației în fond.

35. Problemele de fapt și de drept care urmează a fi soluționate constau în determinarea efectului constatărilor judiciare asupra răspunderii disciplinare, aprecierea omisiunii de a soluționa distinct episodul privind Hotărârea nr. 2-73/18, verificarea conduitei procurorilor Ivan Rapeșco și Ruslan Cazacu la adoptarea și menținerea soluțiilor, precum și a conduitei procurorului Maria Sîrbu la declararea recursului, examinarea criticilor privind durata investigației și pretinsa favorizare a debitorului, stabilirea relevanței încheierii din 03.06.2026 și a celorlalte înscrisuri suplimentare.

36. Cadrul normativ incident cauzei examinate este constituit, în primul rând, din art. 6 alin. (3), art. 36 alin. (2), art. 37, art. 38 și art. 38¹ din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu este prevăzută la art. 38 lit. a), întârzierile imputabile procurorului și lipsite de justificare rezonabilă, la art. 38 lit. b), iar încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale prin acțiuni ori inacțiuni săvârșite cu intenție sau neglijență gravă, la art. 38 lit. e¹) din aceeași lege. Aplicarea acestor norme presupune stabilirea conduitei concrete și a formei de vinovăție cerute de lege, fără a confunda răspunderea individuală cu rezultatul general al investigației.

37. Potrivit art. 38¹ din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, intenția presupune încălcarea conștiinței a normei și urmărirea ori admiterea consecinței prejudiciabile. Neglijența gravă presupune că procurorul putea și trebuia să prevadă consecința, iar lipsa de previziune este inexplicabilă din perspectiva unui profesionist

al dreptului și nu este explicată de particularitățile situației concrete. Prin urmare, lipsa dovezii favorizării intenționate nu exclude examinarea neglijenței grave, iar în același timp, constatarea unei erori procesuale nu eliberează Consiliul de verificarea acestui prag legal. Principiul independenței decizionale, consacrat de art. 37 din aceeași lege, protejează exercitarea legală a atribuțiilor, fără a înlătura răspunderea pentru încălcări culpabile.

38. În procesul penal, art. 19 alin. (3) și art. 254 alin. (1) din Codul de procedură penală impun cercetarea completă și obiectivă, sub toate aspectele, a circumstanțelor cauzei, iar art. 27 și art. 101 reglementează aprecierea probelor. Controlul judecătoresc prevăzut de art. 313 din același cod și verificarea disciplinară au finalități distincte: primul vizează legalitatea acțiunilor și actelor procesuale contestate, iar cea de-a doua, stabilirea eventualei răspunderi personale pentru conduita profesională. Astfel, examinarea disciplinară a unei conduite nu este exclusă de posibilitatea supunerii acesteia controlului judecătoresc, fiecare mecanism fiind aplicabil în condițiile legii.

39. Din materialele examinate, Consiliul reține că cele două cauze penale au fost conexe, învinuirea formulată la 06.02.2023 a vizat neexecutarea Hotărârii nr. 2-1079/18, iar soluțiile de finalizare a urmăririi penale din 31.05.2023 și 01.06.2024, împreună cu actele de control ierarhic aferente, au fost anulate. Ulterior, au fost administrate probe suplimentare, procurorul Maria Sîrbu a declarat recurs împotriva încheierii din 20.06.2025, iar urmărirea penală a continuat după decizia instanței de apel din 12.12.2025. Aceste date constituie reperele factuale pentru aprecierea conduitei fiecărui procuror implicat și a justificărilor prezentate, prin raportare la eventualele abateri disciplinare imputate.

40. Încheierile Judecătoreiei Criuleni din 09.02.2024 și 20.06.2025 și decizia Curții de Apel Centru din 12.12.2025 se apreciază ca fiind pertinente și concludente, deoarece identifică deficiențele pentru care soluțiile procurorilor au fost înlăturate. Consiliul reține atât neclarificarea soluției finale în cazul celui de-al doilea episod, cât și insuficiența cercetărilor și a motivării. În special, instanța de apel a constatat că investigația nu corespundea exigențelor art. 19 alin. (3) și art. 254 din Codul de procedură penală și a raportat nemotivarea soluțiilor la dreptul garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aceste constatări nu pot fi reduse la o simplă nemulțumire a petentului.

41. Cu privire la argumentul potrivit căruia aceste hotărâri impun automat sancționarea procurorilor, Consiliul reține că autoritatea constatărilor judiciare privește deficiențele procesuale și obligația de a le remedia. În această procedură, ele constituie un element probator esențial, însă nu soluționează distinct existența intenției ori a neglijenței grave a fiecărui procuror, potrivit art. 36 alin. (2) și art. 38¹ din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Soluția de menținere a încetării procedurii disciplinare nu afectează efectele hotărârilor judecătorești, procurorii fiind în continuare obligați să înlătore deficiențele constatate și să execute măsurile dispuse de instanțe.

42. Referitor la soluția din 31.05.2023, Consiliul constată că divergențele vizau, între altele, caracterul continuu al conduitei debitorului și stabilirea momentului de la care începea să curgă termenul de prescripție.

43. Încheierea din 09.02.2024 a înlăturat soluția și a evidențiat lipsa clarificării tuturor episoadelor. Acest rezultat nu permite însă deducerea, numai din alegerea eronată a temeiului de încetare, a scopului de a asigura impunitatea debitorului. Materialele arată existența unei poziții juridice explicite privind succesiunea

sanționării contravenționale și a cercetării penale, supusă controlului și infirmată, fără a identifica tentative de ascundere ori falsificare a datelor pe care s-a sprijinit această poziție.

44. Schimbarea ulterioară a temeiului de soluționare trebuie apreciată în raport cu actele efectuate după reluare. Procesul-verbal de audiere a executorului judecătoresc din 29.04.2024 și procesul-verbal de examinare a înscrisurilor din 07.05.2024 se apreciază ca fiind pertinente, deoarece confirmă administrarea unor date suplimentare despre executare, inclusiv despre titlul nr. 2-73/18. Din această perspectivă, soluția din 01.06.2024 nu a reprezentat simpla reproducere a încetării pentru prescripție. Existența acestor acte nu dovedește caracterul complet al anchetei, infirmat ulterior de instanțe, dar este relevantă pentru a distinge insuficiența măsurilor întreprinse de refuzul de a efectua orice verificare.

45. Cu privire la aprecierea plăților parțiale, Consiliul reține că acestea constituiau date reale ale dosarului, care trebuiau examinate împreună cu regularitatea achitărilor, cuantumul datoriei, veniturile și conduita debitorului. Concluzia procurorului Ivan Rapeșco, potrivit căreia respectivele date excludeau intenția de neexecutare, a fost considerată prematură de instanțe. Totuși, orientarea verificării spre posibilitatea efectivă de plată avea un reper juridic în Decizia Curții Constituționale nr. 52 din 31.05.2018, pct. 28. Insuficiența verificărilor și greutatea excesivă acordată plăților nu sunt negate; acestea sunt apreciate, în împrejurările documentate, ca erori de evaluare a unui probatoriu incomplet, fără elemente suficiente pentru a reține intenția ori neglijența gravă cerute de Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

46. Conduita procurorului Ruslan Cazacu este examinată atât în legătură cu actele proprii de conducere a urmăririi penale, cât și cu verificările ierarhice din 21.07.2023 și 29.04.2025. Confirmarea soluției procurorului de caz nu îl exonerează de obligația unei analize proprii și nu constituie, pentru procurorul Ivan Rapeșco, o garanție a legalității. În același timp, indicațiile din 05.12.2022, conexarea cauzelor, punerea sub învinuire și constituirea grupului de procurori după prima reluare arată intervenții procesuale concrete. Coroborate cu explicațiile și cu argumentele actelor de control, acestea nu susțin teza unei conduite de blocare a dosarului. Deficiențele verificării ierarhice rămân cele constatate de instanțe, însă nu sunt însoțite de date suficiente care să le confere caracterul culpabil calificat cerut pentru răspunderea disciplinară.

47. În privința procurorului Maria Sîrbu, materialele indică faptul că procurorul Maria Sîrbu a declarat un recurs motivat, după studierea dosarului, în calitate de membră a grupului de procurori. Recursul a fost respins, însă exercitarea unei căi de atac legale împotriva unei încheieri susceptibile de control nu echivalează cu refuzul de a executa o hotărâre irevocabilă. Explicațiile și referința procurorului arată motivele pentru care a contestat aprecierea probelor. Nu au fost identificate manevre procesuale distincte, date denaturate cu bună știință ori o utilizare a recursului exclusiv pentru amânarea cercetărilor. Calitatea de membră a grupului nu permite atribuirea automată a tuturor actelor și întârzierilor întregii investigații.

48. Referitor la durata investigației, Consiliul constată că acest aspect poate avea relevanță disciplinară în condițiile art. 38 lit. b) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Prin urmare, delimitarea controlului disciplinar de mecanismul accelerării urmăririi penale nu exclude examinarea unor întârzieri imputabile procurorului. Pentru angajarea răspunderii trebuie însă identificate obligația procedurală neîndeplinită, perioada concretă, procurorul căruia îi revenea îndeplinirea, posibilitatea sa de a

acționa și lipsa unei justificări rezonabile, împreună cu forma de vinovăție prevăzută de lege.

49. Durata de peste cinci ani a urmăririi penale și reluarea repetată a acesteia impun examinarea conduitei fiecărui procuror în perioada în care a exercitat atribuții în cauză. La această apreciere, Consiliul ține cont de gestionarea succesivă a dosarului, de suspendarea urmăririi penale pentru căutarea învinuitului și de examinarea soluțiilor în cadrul controlului ierarhic și judecătoresc. Aceste împrejurări nu justifică, prin ele însele, durata procedurii, dar sunt relevante pentru stabilirea eventualelor întârzieri imputabile fiecărui procuror. Totodată, exercitarea căilor de atac de către contestator nu poate fi reținută în defavoarea sa. Din materialele aferente perioadei verificate nu rezultă suficiente elemente pentru a atribui fiecăruia dintre procurorii vizați o întârziere concretă, determinată de neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu cu intenție sau neglijență gravă.

50. Consiliul a analizat susținerile contestatorului potrivit cărora procurorii ar fi acționat în mod coordonat pentru a-l favoriza pe debitor, prin raportare la anularea soluțiilor adoptate, cuantumul redus al plăților efectuate și prelungirea urmăririi penale. Aceste date justifică exercitarea controlului și critica modului de instrumentare, dar nu stabilesc o relație personală, un interes nelegitim, o intervenție ori o înțelegere de favorizare. Lipsa unor asemenea date este relevantă pentru teza intenției, or concluzia privind neglijența gravă se întemeiază separat pe circumstanțele profesionale analizate, fără a o deduce din simpla absență a unei conduite de rea-credință.

51. Încheierea Judecătoriei Criuleni din 03.06.2026 se apreciază ca fiind pertinentă pentru evaluarea istoricului și eficienței investigației. Ea constată că durata procedurii nu mai putea fi explicată exclusiv prin particularitățile cauzei și evidențiază formularea tardivă a unor indicații privind veniturile și patrimoniul debitorului. Consiliul ia în considerare aceste constatări, inclusiv în măsura în care privesc etapele anterioare. Încheierea nu individualizează însă, în raport cu fiecare dintre cei trei procurori, forma de vinovăție cerută de art. 38¹ din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și nu transformă, prin ea însăși, concluzia privind necesitatea accelerării într-o constatare a abaterii disciplinare.

52. Referitor la întinderea obligației stabilite la 03.06.2026, Consiliul constată că dispozitivul a fixat un termen de 60 de zile pentru executarea indicațiilor din ordonanța procurorului din 19.03.2026 și pentru întreprinderea măsurilor necesare continuării urmăririi penale cu celeritate. Solicitățile privind impunerea unei anumite soluții, inclusiv finalizarea urmăririi penale și trimiterea cauzei în judecată, au fost respinse. Prin urmare, lipsa unui act final la expirarea celor 60 de zile nu dovedește, singură, încălcarea dispozitivului. Verificarea executării sale trebuie să privească măsurile concret impuse și diligența realizării acestora.

53. Scrisoarea nr. 2039 din 18.08.2026, semnată de Ruslan Cazacu, se apreciază ca fiind pertinentă pentru identificarea poziției procuraturii asupra demersurilor ulterioare. Ea menționează obținerea unor date despre titlurile executorii și declararea sumelor la frontieră, recepționarea la 26.06.2026 a unui mesaj de la Biroul Național Central INTERPOL Wiesbaden și solicitarea din 29.06.2026 referitoare la activitățile debitorului în Xxxxx. Conținutul infirmă afirmația că nu ar fi fost întreprinsă nicio măsură, dar nu dovedește, singur, executarea integrală și la timp a tuturor indicațiilor judiciare.

54. Scrisoarea executorului judecătoresc din Xxxxx confirmă rezultatele demersurilor de executare de la acel moment. Ea nu exclude modificarea situației

patrimoniale până în anul 2026 și nici utilitatea unei verificări actualizate într-un stat în care debitorul avea date de domiciliu. Totodată, potrivit scrisorii din 18.08.2026, au fost solicitate informații și din Xxxxx. În aceste condiții, afirmația că verificările din Xxxxxx constituie, prin însăși destinația lor, o simulare a anchetei nu este susținută. O eventuală întârziere nejustificată a acestor demersuri trebuie apreciată după cronologia și conținutul actelor, nu numai după țara căreia i-au fost adresate.

55. În partea în care completarea din 07.09.2026 reclamă fapte noi, ulterioare hotărârii Colegiului, privind executarea încheierii din 03.06.2026 și conduita reflectată în răspunsul din 18.08.2026, acestea necesită o verificare distinctă. Examinarea unor probe noi despre faptele deja cercetate nu trebuie confundată cu soluționarea în primă instanță disciplinară a unei conduite ulterioare, asupra căreia procurorii nu au fost chemați să prezinte explicații în procedura nr. 271s/25. În temeiul art. 42, art. 45 alin. (1) și art. 46 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, această parte a completării și înscrisurile aferente urmează a fi transmise Inspecției procurorilor pentru examinare potrivit competenței, fără anticiparea rezultatului verificării.

56. Raportând cadrul normativ aplicabil la circumstanțele de fapt stabilite, Consiliul constată că faptele examinate în procedura finalizată prin decizia Inspecției procurorilor din 09.01.2026 nu constituie abateri disciplinare imputabile procurorilor Ivan Rapeșco, Ruslan Cazacu și Maria Sîrbu. Analiza actelor procesuale, a probelor administrate după reluarea urmăririi penale, a explicațiilor prezentate și a atribuțiilor exercitate de fiecare procuror nu relevă încălcarea obligațiilor de serviciu cu intenție sau neglijență gravă. Prin urmare, Consiliul reține că încetarea procedurii disciplinare este întemeiată, iar argumentele contestației nu justifică infirmarea acestei soluții.

57. Pornind de la considerentele expuse, în urma exprimării votului de către membrii Consiliului prezenți la ședință, cu 0 voturi „pro” admitterii contestației și 10 voturi „contra” admitterii contestației, în temeiul art. 37, art. 70 alin. (1) lit. f), art. 77, art. 79 și art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, precum și al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor -

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de Veaceslav Timofti, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-75/2026 din 27.05.2026.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, rubrica *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ